

[Indenrigsministeren]

Endvidere søges loven gjort mere overskuelig ved at samle alle regler om lægemiddeludlevering, i tilfælde hvor tilladelse fra sundhedsstyrelsen er påkrævet, i ét kapitel.

Endelig foreslås bestemmelserne om reklamer for lægemidler over for læger og andre medicinalpersoner på et enkelt punkt liberaliseret og tydeliggjort, således at der ved reklamer for kombinationspræparater alene skal gives tydelig oplysning om fællesnavne for samtlige virksomme bestanddele i lægemidlet. Efter den gældende regel skal fællesnavnene angives med samme typer og på lige så fremtrædende måde som lægemidlets eventuelle særnavn.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Sikring af kontanthjælpsbeløbet efter § 43, stk. 1, og præcisering af hjælp til boligudgifter efter § 43, stk. 3).

(Lovforslag nr. L 63).

Ved lov nr. 620 af 8. december 1982 blev der gennemført nogle ændringer af bistandslovens kontanthjælpsafsnit, hvorved det bl.a. blev fastsat, at forbigående kontanthjælp i medfør af § 37, stk. 1-3, som hovedregel skal reduceres til niveauet efter § 43, når der er ydet hjælp i en sammenhængende periode på 9 måneder. Da det er regeringens opfattelse, at reglerne om hjælpens størrelse efter denne bestemmelse har været administreret for restriktivt i visse tilfælde, foreslås der foretaget nogle justeringer i lovteksten, hvorved det sikres, at hjælpen ydes i overensstemmelse med, hvad der var tilsigtet med lovændringen i 1982.

Det foreslås således, at personer, der modtager kontanthjælp, skal have rådighed over et beløb, der mindst svarer til hjælpen til underhold m.v. efter § 43, stk. 1, 1. pkt., forudsat at de pågældende før den såkaldte sociale begivenhed havde et levestandardniveau over eller svarende til niveauet for denne hjælp. Det må dog samtidig kræves, at de pågældendes rimelige faste udgifter er så store, at de sammenlagt med underholdsbeløbet i § 37, stk. 2, 1. pkt., også mindst kommer op på højde med beløbet i § 43, stk. 1, 1. pkt.

Forslaget vil således medføre, at personer, der ansøger om kontanthjælp, og som hidtil har haft indtægter, der ikke har været under de beløb, der er angivet i § 43, stk. 1, 1. pkt., i fremtiden vil have sikkerhed for, at kontanthjælpen mindst vil udgøre ét af disse beløb – afhængigt af, om der er tale om hjælp til enlige eller ægtefæller – hvis de rimelige faste udgifter er af en vis størrelse. I så fald vil hverken hjælpen efter § 37, stk. 2, eller hjælpen efter § 43 kunne reduceres under § 43, stk. 1-niveauet på grund af forventninger om udgifter til daginstitution, transport m.v., når pågældende igen kommer i arbejde.

Det foreslås endvidere, at personer, som modtager hjælp efter § 37, stk. 4, jfr. § 43 – den såkaldte 9 måneders regel – eller efter § 43, skal have supplerende hjælp til de boligudgifter, der overstiger 25 pct. af hjælpen efter § 43, stk. 1.

Det skal påpeges, at den foreslåede 25 pct.-grænse skal gælde for såvel enlige som ægtepar. Jeg er orienteret om, at en del socialudvalg i praksis anvender en højere procentsats for enlige ud fra den betragtning, at hjælpen efter § 43, stk. 1, er forholdsvis højere for enlige end for ægtepar.

Jeg mener ikke, det er hensigtsmæssigt at anvende sådanne forskellige procentsatser, da de forskellige beløb for henholdsvis enlige og ægtefæller i § 43, stk. 1, skyldes hensynet til, at den enliges husholdningsudgifter typisk vil være højere end udgifterne pr. person i en husholdning med flere personer.

Med hensyn til forskellen mellem hjælpen før og efter udløbet af 9 måneders perioden kan jeg nævne, at hjælpen efter § 37, stk. 2, i princippet retter sig mod den enkelte ansøgers aktuelle udgifter, hvorimod hjælpen efter § 37, stk. 4, jfr. § 43, er uspecificeret, således at der ikke er mulighed for at individualisere de enkelte udgiftsposter.

Det følger endvidere af bistandslovens § 41, at modtageren af hjælp efter § 37, stk. 2, i løbet af kortere tid skal tilskyndes til at nedbringe sine faste udgifter til et hensigtsmæssigt niveau. Man kan således sige, at der ved denne udjævning af udgifterne i løbet af 9 måneders perioden forsøges skabt en glidende overgang til det tidspunkt, da hjælpen skifter fra at være øremærket til at blive uspecificeret.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at reglerne om hjælp til rimelige *enkeltudgifter* er fuldstæn-

[Socialministeren]

dig identiske for modtagere af hjælp efter henholdsvis § 37, stk. 2 og stk. 4, og at f.eks. hjælp til nødvendige tandlægeregninger, medicinudgifter samt hjælp til særlig truede børnefamilier ydes efter samme regler for alle kontanthjælpsmodtagere.

Jeg skal endelig gøre opmærksom på, at overgangsbestemmelsen i lovforslaget har til formål at hjælpe de personer, der ved lovforslagets ikrafttræden modtager hjælp efter bistandslovens § 37, stk. 4, eller § 43, og som efter visse kommuners praksis har fået reduceret hjælpen til under § 43, stk. 1-niveaue under henvisning til det fremtidige levestandardniveau.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode om tingets hurtige og villige behandling af lovforslaget.

Hove Sørensen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til nedbringelse af belastningen af grundvandsforekomster og danske farvande med næringsalte.

(Beslutningsforslag nr. B 21).

Forslaget til folketingsbeslutning tager udgangspunkt i miljøstyrelsens rapport fra februar 1983, »Opgørelsen af belastningen fra land af de indre danske farvande med organisk stof, total-N og total-P«, og miljøstyrelsens rapport fra oktober 1983, »Nitrat i drikkevand og grundvand i Danmark«.

Forslagsstillerne er bekendt med, at miljøministeren har taget skridt til nedsættelse af bl.a. et vandråd og oprettelse af et center for jordøkologi, som begge bl.a. får til opgave at forske i kilderne til forureningen med næringsalte. Forslagsstillerne finder, at en sådan forskning er nødvendig og må gennemføres under alle omstændigheder, men finder samtidig, at med en eksplosiv udvikling i algevæksten i vore farvande og med en stigning i drikkevands indhold af nitrat på ca. 4 mg/l pr. år i de midtjyske amtskommuner må der omgående træffes foranstaltninger, som nedsætter udvaskningen af næringsalte.

Forslagets foranstaltninger vil utvivlsomt ud fra den viden, der allerede er tilgængelig, have en begrænsende virkning på tilledningen af næringsalte til vore vandløb, søer og farvande, og dette forhold er i sig selv til-

strækkelig grund til en gennemførelse. Forslagsstillerne erkender, at den samme sikre viden om kilderne til grundvandsforureningen ikke foreligger, men anser det dog for sandsynliggjort, at foranstaltningerne vil have en væsentlig positiv indflydelse på udvaskningen, også til grundvandsforekomsterne.

Idet der henvises til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg hermed tillade mig at anbefale beslutningsforslaget til folketingets hurtige og villige behandling.

Hove Sørensen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved på socialistisk folkepartis og socialdemokratiets vegne at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om genskabelse af et saltvandsøkosystem i Hjarbæk Fjord-området.

(Beslutningsforslag nr. B 22).

Forslagsstillerne ønsker med nærværende forslag at imødekomme de store miljømæssige, rekreative og fiskerimæssige interesser, der knytter sig til Hjarbæk Fjord ved gennemførelse af foranstaltninger, som tilstræber at genskabe en tilstand i fjorden svarende til tilstanden før bygningen af Virksunddæmningen.

Idet der henvises til beslutningsforslagets bemærkninger, skal jeg hermed tillade mig at anbefale forslaget til folketingets hurtige og villige behandling.

Dræbye (RV):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fastlæggelse af retningslinjer for afregningsregler vedr. tilslutning af bruger- og fællesejede vindmøller, herunder vindmølleparker, til elnettet.

(Beslutningsforslag nr. B 23).

Efter forslaget opfordres energiministeren til, enten ved forhandling med Danske Elværkers Forening eller ved fremsættelse af lovforslag om ændring af lov om elforsyning, at sikre fastlagt faste regler for afregning ved tilslutning af vedvarende energianlæg til elnettet for den kommende 10 års periode.

De nuværende afregningsregler skal efter forslaget fungere som mindstegrundlag for